

Výlet do Brna

Ve čtvrtek 7. května naše třída jela na výlet do Brna.

Z Lomnice jsme vyjeli linkový autobusem do Tišnova a dále do Brna vlakem. Cesta byla velice příjemná a zábavná. Po půl hodině se objevilo brněnské nádraží. Navštívili jsme Kapucínskou hrobku, prošli Zelný trh, zastavili se na Staré radnici, kde nám ukázali velkého Brněnského draka. Ale vypadal jako krokodýl. Masarykova třída nás dovedla na náměstí Svobody, kde byl hodinový rozchod. V KFC mě i kamarádkám chutnal oběd. Po obědě nás zlákal hrad Špilberk, kde je nádherný park a strašidelné kasematy.

V dále byl vidět kostel sv. Jakuba a budova Ústavního soudu. Konečnou procházkou našeho výletu bylo zastavení u kostela na Petrově a následovala cesta domů vlakem a autobusem. Ve vlaku jsme si krátili čas různými hrami. Při cestě domů nás čekalo překvapení.

Paní průvodčí nám před stanicí Kuřim sdělila, že se přerušilo elektrické vedení napájení vlaku. A ze stanice Kuřim nás přesadili do dalšího vlaku, který nás dovezl do cílové stanice Tišnov. Celý den se o nás staraly a po Brně nás provázely naše paní učitelky Eva Machová a Eva Vítková a za to jim patří velký dík.

Lenka Sedláčková, V. třída

Výlet do Brna

- Začíná to tím, že jsme měli sraz na zastávce a čekali před školou, ale pak se tam objevily paní učitelky, p. Machová a p. Vítková.
- Nastoupili jsme do autobusu a jako první se ptá Kuba paní učitelky: „Nemáme si raději napsat vaše telefonní čísla?“ Paní učitelka s Kubou souhlasila.
- Jak jsme dojeli do Tišnova, tak jsme se nejvíc těšili na rozchod, ale museli jsme utíkat rychle na vlak.
- Měli jsme napsat všechny zastávky od Tišnova do Brna.
- Jak jsme vystupovali z vlaku, měli jsme si zapsat, kdy přijel první vlak z Vídně do Brna.
- Šli jsme dál a tam jsme viděli českého spisovatele Petra Bezruče.
- Šli jsme se podívat na kapucíny, ale nejvíc nás tam zaujalo oranžové Porsche. Pak jsme se šli dál podívat na ty kapucíny a malou vesničku.
- Jdeme ke kapucínské hrobce, ale Míša se rozhodla, že tam nepůjde. Jdeme a jdeme a tam se objevil nápis „CO JSTE VY, BYLI JSME I MY. CO JSME MY, BUDETE I VY.“
- Pak se nám splnilo to, že byl hodinový rozchod. Šli jsme do KFC, tam jsme se nadlábli B-smartu a nakonec u McDonalda hodinový rozchod skončil.
- Podívali jsme se na neslušného mužička u sv. Jakuba a ještě na kostel Petrov (sv. Petra a Pavla).
- Co nás asi nejvíc unavilo, bylo to, že jsme museli šlapat ten kopec na Špilberk, ale nemožný bylo, že jsme to vyšlapali. Nejprve jsme hledali čertovu hlavu, pak byly kazematy a Kuba se nejvíc těšil na masku. Pak se stalo, že se Kuba dočkal.
- A nakonec jsme jeli vlakem domů, ale jako fakt rychle, protože v tom vlaku jsme byli jako sardinky, ale dojeli jsme a byli jsme šťastní, že se nám nic nestalo.

Tomáš Češka

Dne 7.5. 2015 začalo naše dobrodružství v **Brně**, i když to začalo už v Tišnově na vlakovém nádraží, kdy nám paní učitelka Vítková řekla, že si máme vytáhnout své bloky nebo sešity. Měli jsme si zapisovat vlakové nádraží, kde vlak zastavoval. Což se nám nechtělo, ale museli jsme. :D

Po příjezdu do Brna, nás hned paní učitelka Vítková hnala k první památce. Ta se nacházela na vlakovém nádraží, kde bylo napsáno, kdy přijel první vlak z Vídně do Brna, což bylo roku 1839. Při další památce, Hlavní poště v Brně, jsme si zapsali, že Petr Bezruč pracoval právě tam. :D Poté jsme šli na **Zelný trh**, kde jsme se pokochali různými památkami například: socha Nejsvětější trojice, kašnou Parnas, divadlem Reduta, divadlem Špalíček, atd..... Dále všichni pokračovali na Biskupský dvůr, kde jsme se toho moc nedozvěděli, jen to, že když nevíte, jakou houbu jste utrhlí, tak vám odborníci o ní řeknou něco víc. Z Biskupského dvora jsme pokračovali na Kapucínské náměstí, kde nás nejvíce zaujalo auto „**LAMBORGHINI**“. Jenže paní učitelka Vítková nás hnala k další památce, takže jsme si moc neužili. Ale zpět ke Kapucínům. Na kapucínském náměstí jsme šli do Kapucínské hrobky, kde byl velmi zajímavý text: **CO JSTE VY - BYLI JSME MY, CO JSME MY - BUDETE I VY**. Nesmíme zapomenout na Pandora Trenka, který je pohřben právě tam. Z Kapucínské hrobky všichni pokračovali na pohyblivou moravskou vesničku. Ta je taktéž na Kapucínském náměstí. Protože nám docházela síla, vzali jsme to na Starou radnici, kde jsou hned tři památky: fiály, kolo a drak. Potom byla přestávka na svačinu. Až jsme dosvačili, šli jsme přes ulici Mečovou, kde byl podle pověsti zazděný radní. Pokračovali jsme na Dominikánské náměstí, kde nás nic víc nezajímalo, než herec Jiří Langmaier. No, ale i tak jsme šli na Novou radnici, kde byla studna a drak chrlící vodu. Asi po pěti minutách jsme zjistili, že na té studni jsou sochy s měsíci. Dalším úkolem bylo zjistit, kdo je primátorem v Brně. Je to Ing. Petr Vokřál. Vše jsme odříkali a běželi jsme k herci Jiřímu Langmajerovi, aby se nám podepsal. Konečně jsme se dočkali náměstí Svobody, kde se nachází: Morový sloup, zvláštní orloj a dům U Čtyř mamlasů. Potom jsme měli hodinový rozchod. Samozřejmě jsme vyrazili do **KFC**, tam je to prostě..... Hmmm **SO GOOD**. Po rozchodu jsme chtěli jít do kostela sv. Jakuba, jenomže bylo zavřeno. Alespoň jsme viděli neslušného mužička. Poté jsme se šli podívat, jak vypadalo dříve Brno. Dokonce jsme viděli nejvyšší soud, ten stojí na ulici Joštové. Po Joštové ulici jsme šli na ulici Husovu, kde jsme viděli Masarykovu Univerzitu a budovu JAMU. Cesta na Špilberk byla hodně náročná. Už jsme byli dost vyčerpaní, takže kde jsme viděli lavičku, tam jsme si sedli. Po vyšlapání až na kopec přišel vytoužení odpočinek, ale jenom na chvíli. Paní učitelky Machová a Vítková šli domluvit prohlídku v kasematech. V mučírně to bylo fakt „Hustý“. Byli jsme i ve vězení pro vrahy a mohli jsme si zkusit, jak tam žili. Dále jsme šli na Petrov. Tam byla velice hezká okna. Protože jsme spíáchali, šli jsme rychlým krokem do Denisových sadů. Po prohlídce jsme spěchali na vlak.

Když jsme nastoupili do vlaku, nevěděli jsme, jestli ten vlak jede do Tišnova nebo do Kyjova. Pak se to ukázalo na tabuli, takže jsme věděli, že jedeme do Tišnova. Když jsme byli zhruba tak v Králově poli, přišla za námi paní průvodčí a řekla, že musíme vystoupit v Kuřimi. Tak jsme tedy vystoupili v Kuřimi a museli jsme nastoupit do rychlíku. Nakonec jsme dojeli do Tišnova v pořádku. A HURÁ DOMŮ. KONEC.

Nela Pospíšilová, Ludvika Škvařilová

Brno

Do Brna jsme jeli autobusem a vlakem. Vystoupili jsme na hlavním vlakovém nádraží. Hned vedle nádraží je pošta, kde pracoval známý spisovatel Petr Bezruč. Dál jsme prošli Židovskou bránou a ostatními ulicemi na Kapucínské náměstí a Zelný trh, kde je plno památek. Například kašna Parnas a divadlo Reduta. Ze Zelného trhu ulicí Radnickou jsme došli přímo na radnici, ze které jsme prošli dvorem na ulici Mečovou k zazděnému radnímu.

Na Dominikánském náměstí jsme šli na dvůr Nové radnice. Poté Zámečnickou ulicí rovnou na náměstí Svobody, kde jsme měly hodinový rozchod. Ale ani tím naše cesta nekončila. Ještě jsme šli k neslušnému mužičkovi na kostele svatého Jakuba, na hrad Špilberk a jeho známé kasematy a nakonec kostel svatého Petra a Pavla a Denisovy sady. Jediný problém byl vlak na cestu zpět, protože asi v půlce cesty nám průvodčí řekla, že musíme vystoupit, že prý jsou na trati nějaké potíže. Ale nám to nevadilo, počkaly jsme na další vlak, který nás zavezl do Tišnova. Tam jsme nastoupily do autobusu a jeli zpátky ke škole.

Eliška Hanáková

Výlet do Brna

Ihned, jak jsme se dozvěděli, že pojedeme do Brna, tak jsme se rozmýšleli, kam půjdeme. Jestli nějaký fast food nebo MC Donald a nebo KFC. Podle mě to byla zábava. A teď vám povím, jak to probíhalo.

Cesta trvala asi kolem 45min. Hned, jak jsme přijeli do Brna, tak nám p. uč. Eva Vítková začala sypat do hlavy všelijaké zajímavé povídky a pověsti o starém Brně. Kdy byly husitské války, proč zvoní v jedenáct hodin poledne, o židovské bráně atd. Ale podle mě byla nejlepší kapucínská krypta. Taky vám musím říct, že byl nejlepší hodinový rozchod na nám. Svobody. Všichni jsme šli do KFC. Podle mě měli toho dne 7. 5. 2015 velkou tržbu. Po rozchodu nás čekala cesta na hrad Špilberk a další památky. Cesta domů odpoledním vlakem byla dobrá do té doby, dokud k nám nepřišla paní průvodčí, která nám oznámila, že v městě Kuřim budeme přestupovat na jiný vlak. V druhém vlaku bylo moc lidí a byli jsme tam namačkaní jako sardinky. Ale výlet do Brna se mi líbil a jel bych ještě znovu.

David Brabec

Výlet do Brna

Ve čtvrtek 7.5 jsme jeli s celou třídou a paní učitelkou do Brna na celý den. Ráno jsme se sešli na zastávce autobusu a potom přesešli na vlak. Po hodině přestupování mezi autobusy a vlaky jsme dorazili do Brna.

Při vystupování z vlaku jsme si všimli, jak na nás září celé Brno. Byl to krásný pohled. Věděli jsme, že nuda to rozhodně nebude!!! Na nádraží nás paní učitelka zavedla k pamětní desce, která připomíná, kdy vyjel první vlak z Brna do Vídně. Potom se přesouváme na nejpoužívanější poštu v Brně. Nakonec jsme vyrazili na Kapucínské náměstí a do hrobky Kapucínů.

Tam jsme viděli legendárního Pandura Trenka a jeho pandury (vojáky). Nejvíce nás zaujal takový trochu děsivý nápis nad pozůstatky, bylo tam napsáno: „**Co jste vy byli jsme my, co jsme my budete i vy**“.

Po prohlídce jsme směřovali ke staré radnici. Tam jsme viděli křivé fiály, Brněnské kolo, draka a potom také zazděného radního.

Pak přišla na řadu i nová radnice. Tam nás čekalo obrovské překvapení. Přímo před novou radnicí stálo auto ČESKÉ TELEVIZE a u něj seděl známý herec JIŘÍ LANGMAJER. Jak jsme ho uviděli hned jsme vytahovali z tašek papír s tužkou a utíkali jsme pro podpis. Chvilí jsme si ukazovali své podpisy a pak pokračovali na další památky.

Od radnice jsme šli na náměstí Svobody. Paní učitelka nám dala hodinový rozchod a celá třída zamířila nejdřív do K F C, kde jsme se pořádně najedli.

Po hodině byl sraz u morového sloupu na náměstí. Mířili jsme na hrad Špilberk. Cestou jsme viděli kostel sv. Jakuba a jeho neslušného mužička, Ústavní soud ČR, Červený kostel, budovu JAMU. Potom jsme zamířili k parku, na kterém stojí hrad Špilberk. Cestou nahoru jsme hledali zazděného čerta, jak to říká pověst, ale bohužel jsme ho nenašli. A protože jsme byli hrozně utahaní, odpočinuli jsme si v altánu pod Špilberkem. Z něho bylo vidět celé Brno. Byla to krása.

Po krátkém odpočinku vyrážíme na hrad. Paní učitelka šla objednat prohlídku a my měli chvíli na svačinku.

Výprava začala prohlídkou kasemat (vězení). Viděli jsme strážnici, cely pro vězně, vězeňskou kuchyň a také mučírnu. Mohli jsme si také vyzkoušet, jaké to bylo být nejhorším vězněm.

Po prohlídce scházíme z kopce zpět do města. Před námi byly ještě dvě památky. První z nich byl Petrov. Když jsme si ho prohlédli, čekala na nás už jenom jedna památka a to Denisovy sady. Tam je velký památník Obelisk. Jakmile jsme si vše prohlédli, zamířili jsme zpátky na hlavní nádraží, kde stál vlak, který jede do Tišnova. Po nastoupení nám paní učitelka řekla, že je štěstí, že už jsme ve vlaku. Jenže to zakřikla. Zanedlouho přišla paní průvodčí, že tento vlak jede jenom do Kuřimi, protože spravují trať. V Kuřimi jsme proto přestoupili do druhého vlaku a ten nás už dovezl až do Tišnova. Byl však úplně plný a aby toho nebylo málo, byl to ještě k tomu RYCHLÍK!!! Asi za půl hodiny jsme konečně dorazili do Tišnova.

:) :) Tak jsme nastoupili do autobusu a jeli zpátky do LOMNICE!!!!

Až na ten konec to byl fajn výlet.

Tomáš Jambor